



Posudek na diplomovou práci

Autor/ka práce: Lucie Hofmanová

Název práce: Cyber Security in the United States of America: Assessing the Role of the Department of Homeland Security

Obor/Rok: MV/2019

Autor posudku (oponent): Michal Parížek

Kritéria	Definice	Max. bodů	Získané body
Hlavní kritéria			
	Výzkumná otázka, formulace problému	10	7
	Teoretický konceptuální rámec	30	24
	Metodologie, analýza argumentace	40	33
<i>Celkem</i>		80	64
Vedlejší kritéria			
	Zdroje	10	8
	Styl	5	4
	Formální kritéria	5	5
<i>Celkem</i>		20	17
CELKEM		100	81



Slovní hodnocení:

Hlavní kritéria:

Lucie Homfanová napsala zajímavou práci o otázkách kyber-bezpečnosti v USA. Práce má jak silné stránky (empirický záběr), tak slabiny (nepříliš koherentní a jasná struktura, design a argumentační linie směřující k zodpovězení jasně definované výzkumné otázky).

Teoretický rámec práce spočívá v uvedení sekuritizační teorie a její aplikace na oblast kybernetické bezpečnosti. Co mi v rámci chybí je dovedení teoretického rámce směrem ke specifickému výzkumnému zájmu práce, tj. zejména k otázce role DHS v sekuritizaci oblasti v USA. Jinými slovy, teoretický rámec zůstává, z mého pohledu, poměrně obecný, a není dotážený pro účel konkrétní empirické aplikace. To platí mnohem více pro 3. než pro 2. a 1. výzkumnou otázku (viz str. 2), přičemž ovšem z mého pohledu jsou otázky 1 a 2 dost mělké, resp. nevidím v jejich zodpovídání přidanou hodnotu (to, že jsem otázky kyber-prostoru v USA sekuritizované, asi čtenáře nepřekvapí).

Volba metody je z mého pohledu problematická. Autorka kombinuje v textu diskurzivní analýzu a CDA spolu s „historickou analýzou“ a „proces-tracingem“ orientovaným na kauzální výzkum. Já nejsem a priori proti takto eklektickému pojetí (byť vím, že pro řadu odborníků v IR by toto představovalo zásadní problém), ale autorka by měla alespoň jasně ukázat, že ví, že kombinace takto odlišných přístupů s sebou nese podstatná rizika. Volba metody se mi tak jeví na makro úrovni spíš matoucí než objasňující. Práce je na mikro-úrovni empiricky velice podrobná a poměrně poctivá, ale celkové metodologické rámování naznačuje, že si autorka v otázkách metodologie není moc jistá. To se mj. projevuje z mého pohledu dost podivnou konstrukcí – zahrnutím dvou hypotéz, které se objevují z ničeho nic na str. 38, jsou „zodpovězeny“, a následně se s nimi nijak dál nepracuje.

Co se analýzy role DHS týče, mám pochybnosti ohledně průkaznosti „agenda-setting“ role DHS na základě uvedené evidence. Jak jsem schopen z textu identifikovat, evidence v zásadě systematicky pracuje s dokumenty DHS a s dokumentem NCS2018. Na základě srovnání (a podobnosti) těchto dokumentů ale podle mě nejde tvrdit, že má DHS agenda-setting powers, aniž bychom srovnatelnou analýzu provedli také pro ostatní tělesa (FBI, NSA,...), která mají k tématu rovněž co říct. Netvrdím, že DHS agenda-setting schopnost nemá, ale analýza je nastavená tak, že to může jen velice těžko doložit.

Rozhodně nejsem znalcem diskurzivní analýzy, ale podstatnou částí této aplikace je pouhé počítání výskytů slov evokujících nebezpečí. Bez dalšího podle mě jednoduše není možné tvrdit, že konkrétní počty výskytů takových slov např. odrážejí sekuritizaci oblasti, že indikují splnění kritérií Hansen a Nissnebaum.



**FAKULTA
SOCIÁLNÍCH VĚD**
Univerzita Karlova

Vedlejší kritéria:

Práce je místy repetitivní, rozhodně by jí prospěla další editační práce. Jinak je na solidní jazykové úrovni.

Celkové hodnocení:

Práce je z mého pohledu trochu rozporná, protože zároveň ukazuje solidní empirický záběr i poctivé zpracování tématu, ale také jistou nejasnost zacílení a postupu v teoretických a zejména metodologických otázkách. Celkově jde nicméně určitě o kvalitní DP.

Výsledná známka: B

Podpis:

10/6/2019